28/05/2023

ΚΘ’ Παύλεια: Με μεγάλη συμμετοχή η εκδήλωση «Κήρυγμα και Διακονία» (ΦΩΤΟ-ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε χθες στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, όπου τίθεται σε προσκύνηση από το εσπέρας της Παρασκευής η Τιμία Κάρα του Αγίου Παντελεήμονος του Ιαματικού, την οποία μετέφερε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναχράντου Άνδρου Γέροντας Ευδόκιμος.

“Αντιλαμβανόμαστε,, νο-μίζω όλοι πως το περιεχόμενο της πίστεώς μας, διαμορφώνει τον τρόπο της ζωής μας, τα ενδια-φέρο-ντα μας, τις επιλογές μας. Δεν μπο-ρούμε να λέμε ότι πιστεύουμε στον Χριστό και οι επιδιώξεις μας να είναι κοσμικές, υλικές, επιφανεια-κες”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων.

Η Αποστολική Μητρόπολη της Βεροίας θα φιλοξενήσει τον Ιαματικό Άγιο Παντελεήμονα μέχρι το εσπέρας της Δευτέρας, 29ης Μαίου, ημέρα εορτής της Μετακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά του Ιατρού από τη **Συμφερούπολη** της Κριμαίας στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά, προκειμένου οι ευλαβείς προσκυνητές να λάβουν τη χάρη και την ευλογία των δύο Αγίων Ιατρών.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός **Επίτροπος Μελίκης Αρχιμ. Σωφρόνιος Φάκας**, ενώ από νωρίς το πρωί ο υπό κατασκευή Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά γέμισε ασφυκτικά από ευλαβείς προσκυνητές και ιδιαιτέρως από όσους συμμετείχαν στους Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής και στα Εσπερινά Κηρύγματα των ενοριών της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Το Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν οι Ιεροψάλτες κ. Θεμιστοκλής Στεργίου, κ. Δημήτριος Χειλάς και κ. Θωμάς Μούτσιος.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στον αύλειο χώρο της ιστορικής Ιεράς Μονής, πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των «ΚΘ’ Παυλείων» η εκδήλωση «Κήρυγμα και διακονία», η οποία σήμανε και τη λήξη των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής και των Εσπερινών Κηρυγμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας.

Κεντρική ομιλήτρια ήταν η Φιλόλογος κ. Μαρία Χαραλαμπίδου, η οποία μίλησε με θέμα: **«Τύχη ή Θεία Πρόνοια;»** και ακολούθησε σύντομο μουσικό πρόγραμμα υπό τη διεύθυνση του κ. Σωτηρίου Ζερδαλή.

Την εκδήλωση παρουσίασε ο Υπεύθυνος των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής της Ιεράς Μητροπόλεως μας Πρωτοπρ. Νεκτάριος Σαββίδης, ενώ ο Υπεύθυνος των Τριημέρων Κυριών Πρωτοπρ. Νικόλαος Παπαθεοδώρου έδωσε οδηγίες για τις αιτήσεις συμμετοχής για το Τριημέρων Κυριών «Φιλοξενία Δοβρά 2023» που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προσέφερε στον Γέροντα Ευδόκιμο και στην ομιλήτρια το αναμνηστικό των «ΚΘ’ Παυλείων», μία προτομή του Μεγάλου Αλεξάνδρου (αγαλματίδιο), καθώς φέτος η Αποστολική μας Μητρόπολη, η γενέτειρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τιμά τη μνήμη του εκλεκτού τέκνου της που σκόρπισε τον Ελληνικό πολιτισμό και τη γλώσσα στην Ανατολή, διά των οποίων ο Απόστολος Παύλος έφερε το φως της θεογνωσίας στην Ελλάδα.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων κατά τον πατρικό του χαιρετισμό εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Σύρου** κ. Δωρόθεο, προς τον Γέροντα Ευδόκιμο και την εκλεκτή ομιλήτρια και ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξίωσε νά συναντηθοῦμε καί φέτος ὑπό τή σκέπη τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία μᾶς φιλοξενεῖ στήν Ἱερά Μονή της, καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἰατροῦ καί θαυματουργοῦ, μέ τήν εὐκαι-ρία τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν συνα-ντή-σεων τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Τό πνευματικό, βέβαια, ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως λέμε πολλές φο-ρές, δέν σταματᾶ ποτέ, προσαρμό-ζεται ὅμως στούς κύκλους τῆς ζωῆς μας γιά νά ἐξυπηρετήσει κα-λύτερα τίς ἀνθρώπινες ἀνάγκες μας. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τούς λει-τουργικούς κύκλους τῆς Ἐκκλη-σίας μας, οἱ ὁποῖοι, ἄν καί φαίνε-ται νά ὁλοκληρώνονται κάθε φορά, συνεχίζουν καί ἐπαναλαμ-βά-νονται, γιατί στήν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει μία συνέχεια, ὑπάρχει ἡ συνέχεια τῆς παρουσίας τοῦ Χρι-στοῦ «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-νος», ὅπως διαβάζουμε στό Εὐαγγέλιο.

Ἔτσι, ἄν καί τήν περασμένη Τε-τάρ-τη ἡ Ἐκκλησία μας ὁλοκλή-ρωσε τήν ἀναστάσιμη περίοδο μέ τήν Ἀπόδοση τῆς ἑορτῆς τοῦ Πά-σχα καί τήν ἑορτή τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου μας, δέν μποροῦμε νά ποῦμε πώς ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χρι-στοῦ ἀποτελεῖ παρελθόν γιά τήν Ἐκκλησία καί τή ζωή της. Κάθε ἄλλο. Ἡ Ἀνάσταση ἀποτελεῖ θεμε-λι-ῶδες στοιχεῖο τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας καί εἶναι συνεχῶς παροῦσα στή λει-τουρ-γική της πράξη, ἐφόσον κάθε φορά πού τελεῖται τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας ἀναμιμνησκό-με-θα, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, τό Πάθος καί τήν Ἀνάστασή του, καί ἀκόμη, ἐφόσον κάθε Κυ-ρια-κή ἀποτελεῖ ἀνάμνηση τῆς ἡμέ-ρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τή σημασία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου γιά τήν πίστη καί τό εὐαγ-γελικό κήρυγμα τονίζει μέ ἀπόλυ-τη σαφήνεια καί ὁ πρωτοκορυφαῖ-ος ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή καί ἡ πίστις ὑμῶν» (1 Κορ. 15.14). Ἐάν ὁ Χριστός δέν ἀναστήθηκε, λέει ὁ ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας, τότε τό κήρυγμά μας δέν ἔχει περιεχόμενο, δέν ἔχει νόημα, καί ἡ πίστη ὅσων πιστεύουν δέν ἔχει ἀντί-κρυσμα. Χωρίς, δηλαδή, τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καί ἡ πίστη μας καί ἡ ζωή μας καί τά ἔργα μας εἶναι μάταια.

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χρι-στοῦ δέν εἶναι ἕνα ψέ-μα, δέν εἶναι μιά φαντασίωση, ἀλλά εἶναι μία ἀπτή πραγ-μα-τικότητα, ἕνα γε-γο-νός, πού ὄχι μόνο συνέβη ἐν χρόνῳ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ σχεδίου τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ γιά τή σω-τηρία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά εἶναι ἕνα διαρκῶς καί εἰς τούς αἰῶνας ἐπεκτεινόμενο θαῦμα, τό ὁποῖο πραγματοποιεῖται καί βιώ-νεται μέσα στήν Ἐκκλησία.

Ἐάν ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπῆρχε, τότε θά ἤμασταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνεξαιρέτως νε-κροί καί ἐν τοῖς μνήμασι. Τώρα ὅμως μπο-ροῦ-με νά ψάλ-λουμε θριαμβευτικά τόν ὕμνο τῆς Ἀναστάσεως: «Χρι-στός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος», ἀλλά καί νά ἐπαναλαμβάνουμε καθημε-ρινά στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, τό ὁποῖο ἦταν φέτος καί τό γενικό θέμα τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγί-ας Γραφῆς στήν Ἱερά μας Μητρό-πολη, ὄχι μόνο τήν πίστη μας ὅτι ὁ Χριστός ἀνέστη τήν τρίτη ἡμέρα ἐκ νεκρῶν, ἀλλά καί ὅτι προσδοκοῦμε «ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ὑπό αὐτή τήν προοπτική μποροῦ-με νά κατανοήσουμε καλύτερα καί τόν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού προανέφερα, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπεν-θυμίζει ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή του δίδει στόν κάθε ἄν-θρωπο, πού τόν πιστεύει ὡς Σωτή-ρα καί Λυτρωτή καί ἀγωνίζεται νά ζήσει σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιό του, τήν προοπτική τῆς Ἀναστά-σεως. Τοῦ δίδει τή δυνατότητα νά κατανοήσει ὅτι δέν ἀκολουθεῖ μία ὁποιαδήποτε ἠθική διδασκαλία πού ἔχει ὡς σκοπό τήν ἠθική βελ-τίωση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά ὅτι ἀκολουθεῖ καί βιώνει τόν σωτήριο λόγο τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τή δύναμη νά ἀνα-και-νίσει τήν ψυχή του, νά τήν ἀναστή-σει ἀπό τή νέκρωση πού προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία καί νά τόν καταστήσει κληρονόμο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, χαρίζοντάς του τήν αἰώνια ζωή.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀπο-τε-λεῖ τήν ἀπτή ἀπόδειξη τῆς ἀληθεί-ας τῶν λόγων καί τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Κυρίου πρός τούς μαθητές του. Ὁ Χριστός τούς εἶχε μιλήσει γιά τήν ἀνάστασή του, ἀλλά οἱ μαθη-τές, ἐξαιτίας τῆς ἀνθρώπινης ἀδυ-να-μίας, δέν μποροῦσαν οὔτε νά πι-στεύσουν οὔτε νά συλλάβουν μέ τόν νοῦ

τους τί ἐπρόκειτο νά συμ-βεῖ, διότι τό μέγα θαῦμα τῆς Ἀνα-στά-σεως, τοῦ ὁποίου θά γινόταν μάρτυρες, ἦταν κάτι πού ὑπερέ-βαινε τίς νοητικές καί ψυχικές τους δυνατότητες. Μέ τήν Ἀνάστα-ση ὅμως τοῦ Χριστοῦ ἀρχίζουν νά ἀντιλαμβάνονται προοδευτικά ὅ,τι ὅσα ἔλεγε ὁ Χριστός ἦταν ἀλήθεια, καί ἀκόμη νά πιστεύουν πώς, ὅπως πραγματοποιήθηκε αὐτή ἡ ὑπόσχε-σή του νά ἀναστηθεῖ ἐκ τοῦ τάφου, ἔτσι θά πραγματοποιηθοῦν καί οἱ ἄλλες ὑποσχέσεις του.

Ἑπομένως, αὐτό σημαίνει ὅτι ὅσα ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό τούς μαθητές του δέν εἶναι ἕνας μάταιος κόπος, διότι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου τελειώ-νει μέ τόν θάνατο, οὔτε ὁ ἀγώνας καί οἱ θυσίες πού ἀπαιτοῦνται γιά νά ζήσει τήν ἐν Χριστῷ ζωή εἶναι ἄσκοπος καί χωρίς ἀντίκρυσμα, ἐφόσον ὅλοι κάποια ἡμέρα θά πεθάνουμε καί δέν ἔχουμε ἄλλη προοπτική, διότι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίδει προοπτική καί ἀποτελεῖ ἐχέγγυο καί τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως.

Καί αὐτή ἡ προοπτική ἀποτελεῖ τό περιεχόμενο καί τήν οὐσία τῆς πίστεώς μας, πού δέν εἶναι ἁπλῶς μία ἀόριστη ἐλπίδα, ἀλλά ἑδρά-ζε-ται στήν ἀποδεδειγμένη ἀλήθεια τοῦ ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεώς μας, τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.

Αὐτή ἡ διαφορά δέν θά πρέπει ἐπ᾽ οὐδενί νά γίνεται αἰτία ὑπεροπτι-κῆς συμπεριφορᾶς. Δέν θά πρέπει νά νομίζουμε ὅτι ὑπερέχουμε, λό-γω τῆς πίστεώς μας καί τῆς προο-πτι-κῆς πού αὐτή μᾶς δίδει, ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἀντίθε-τα, θά πρέπει νά προσπαθοῦμε νά προσαρμόσουμε τή ζωή μας σέ αὐτήν τήν προοπτική, στήν προο-πτική τῆς πίστεως στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ἡ πίστη μας στόν Χριστό δέν εἶναι θεωρία, εἶναι βίωμα. Ὁ Χριστός περιμένει ἀπό τούς μαθητές του, περιμένει ἀπό ὅλους μας ἔργα πίστεως, γιατί χωρίς ἔργα ἡ πίστη μας εἶναι νεκρή.

Ἐάν πιστεύουμε στήν Ἀνάστα-ση τοῦ Χριστοῦ καί στήν προπτική τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως, τότε πρέπει νά τή ζοῦμε καί στήν καθημερινό-τητά μας, διότι μόνο ἔτσι μποροῦμε νά βιώσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά τήν ὁποία λέμε ὅτι ἀγωνιζό-μαστε ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό μᾶς ὑποδεικνύει καί ὁ ἱδρυ-τής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, οὐρανοβάμων ἀπόστολος Παῦλος, λέγοντας: «εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ τά ἄνω ζητεῖτε ... τά ἄνω φρονεῖτε μή τά ἐπί τῆς γῆς». Ἐάν ἔχετε συναναστηθεῖ μέ τόν Χριστό, ἐάν εἶστε συμμέτοχοι τῆς ἀναστά-σεώς του, τότε πρέπει νά ζητᾶτε «τά ἄνω», τά πνευματικά, καί αὐτά πρέπει νά σκέφτεστε καί ὄχι τά ὑλικά καί ἐπίγεια.

Ἀντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, νο-μί-ζω ὅλοι πώς τό περιεχόμενο τῆς πίστεώς μας, διαμορφώνει τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας, τά ἐνδια-φέρο-ντά μας, τίς ἐπιλογές μας. Δέν μπο-ροῦμε νά λέμε ὅτι πιστεύουμε στόν Χριστό καί οἱ ἐπιδιώξεις μας νά εἶναι

κοσμικές, ὑλικές, ἐπιφανεια-κές. Ἡ πίστη μας, βεβαίως, δέν μᾶς ἀπαγορεύει νά ἐνδιαφερόμαστε γιά τίς καθημερινές μας ἀνάγκες, γιά τό σῶμα μας, γιά τήν οἰκογένειά μας, γιά τό ἐπάγγελμά μας. Ἀσφαλῶς καί θά ἐνδιαφερόμαστε καί γιά ὅλα αὐτά, καθώς ζοῦμε στόν κόσμο καί ὑπάρχουν καί αὐ-τές οἱ ἀνάγκες, τίς ὁποῖες πρέπει νά ἱκανοποιήσουμε καί στίς ὁποῖες πρέπει νά ἀνταποκριθοῦμε. Μᾶς βοηθᾶ ὅμως, ὅταν πιστεύουμε συνει-δητά, ὅταν ἡ πίστη μας δέν εἶναι μόνο γενική καί ἀόριστη, ὥστε ὅλες αὐτές οἱ μέριμνες νά μήν ἀπορροφοῦν ἀποκλειστικά τό ἐνδιαφέρον καί τή σκέψη μας, τήν ψυχή μας καί τήν καρδιά μας.

Καί σέ αὐτό θά μᾶς βοηθήσει ἡ ἐμβάθυνση στήν πίστη μας, ἡ ὁποία πολλές φορές μᾶς λείπει, πολλές φορές τή θεωροῦμε δεδομένη, γιατί ἔχουμε βαπτισθεῖ χριστιανοί, γιατί ἐκκλησιαζόμαστε ἤ ἀκόμη ἔχουμε μυστηριακή ζωή. Συμβαί-νει ὅμως νά μήν γνωρίζουμε βασι-κές ἀρχές τῆς πίστεώς μας, νά μήν γνωρίζουμε οὔτε τό Σύμβολο τῆς πίστεως. Καί αὐτά δέν εἶναι λεπτο-μέρειες, ὅπως ἴσως κάποιοι νομί-ζουν, ἀλλά θέματα σημαντικά καί οὐσιαστικά, στά ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία μας δίδει σημασία, γιατί ἔχουν σημα-σία γιά τή ζωή μας, καί θά πρέπει νά τά γνωρίζουμε, γιά νά μποροῦμε καί νά ζοῦμε ἀνάλογα ἀλλά καί νά δίδουμε τήν ὀρθή μαρ-τυρία τῆς πίστεως σέ ὅσους τήν ἀγνοοῦν.

Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο τό θέμα τόσο τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὅσο καί τῶν ἑσπερινῶν κηρυγμάτων στήν Ἱερά μας Μητρόπολη ἦταν φέτος οἱ ἀρχές τῆς πίστεώς μας, ὅπως συνοπτικά διατυπώθηκαν ἀπό τούς ἁγίους καί θεοφόρους πατέ-ρες τῶν δύο πρώτων Οἰκουμενι-κῶν Συνόδων, ἀλλά καί ὅπως ἀνα-λυτικά διδάσκονται μέ τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλά καί τή ζωή τῶν ἁγίων της. Διότι, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, ἡ ζωή τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ ἔμπρα-κτη ἐφαρμογή τῆς πίστεώς της καί τοῦ Εὐαγγελίου, ἔτσι ὥστε ἡ μελέ-τη τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων μπορεῖ ὄχι μόνο νά μᾶς βοηθήσει νά γνωρί-σου-με καί κατανοήσουμε καλύτε-ρα τό περιεχόμενο τῆς πίστεως, ἀλλά καί νά μᾶς καθοδηγήσει καί πρακτικά πῶς μποροῦμε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τήν πίστη μας.

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη προσπα-θεῖ παράλληλα μέ τίς ἄλλες πνευ-ματικές εὐκαιρίες πού προσφέρει σέ ὅλους μας νά προβάλλει καί τή ζωή τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας μέ διάφορους τρόπους. Ἔτσι σήμε-ρα ἔχουμε τήν εὐλογία ἐδῶ στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ νά βρίσκεται, ἐκτός ἀπό τό ἱερό λεί-ψανο τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ καί θαυματουργοῦ, καί ἡ σεπτή καί χαριτόβρυτη κάρα τοῦ ἁγίου μεγα-λο-μάρτυρος καί ἰαματικοῦ Παντε-λεήμονος, τήν ὁποία ὑποδεχθή-καμε χθές τό ἀπόγευμα καί θά πα-ραμείνει γιά λίγες ἡμέρες στή Μονή μας.

Ἀλλά καί κατά τή διάρκεια τῶν ΚΘ΄ Παυλείων θά ὑπάρχουν εὐκαι-ρίες γιά νά γνωρίσουμε ὅλοι τόν νέο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὅσιο Γεράσιμο, τόν Ὑμνογράφο, τόν Μικραγιαννανίτη, τόν ὁποῖο πρόσφατα κατέταξε τό Οἰκουμενι-κό

μας Πατριαρχεῖο στίς Ἁγιολογι-κές του δέλτους, καί ὁ ὁποῖος μᾶς διδάσκει τήν πίστη τόσο μέ τούς ὕμνους του ὅσο καί μέ τή ζωή του.

Μέ αὐτές τίς λίγες σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὅσους καί ὅσες ἐργά-σθηκαν καί διακόνησαν στό πνευματικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως ἀλλά καί ὅσους συμ-μετεῖχαν καί παρακολούθησαν τούς κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τά ἑσπερινά κηρύγμα-τα.

Ἰδιαιτέρως ὅμως θέλω νά εὐχαρι-στήσω τή σημερινή ὁμιλήτριά μας, κ. Μαρία Χαραλαμπίδου, καθηγή-τρια φιλόλογο, γιά τήν πρόθυμη ἀνταπόκρισή της στήν πρόσκλησή μας καί τήν παρουσία της στή Λήξη τῶν κύκλων τῆς Ἱερᾶς μας Μη-τρο-πόλεως.